

Stark

N:o 3
1961

Päätoimittaja	Seppo Sadeoja Virvuntie 16 Tku 3
Toimitussihteeri	Terttu Airaksinen Yo-talo C 322, puh. 26 911
Talous	Ilkka Tielinen Kivikartiontie 5 D puh. 30 007
	Eero Tuovinen Humalistonkatu 15 A 24
Levikki	Maila Turunen Vartiovuorenkatu 3 b puh. 18 525

Professori Paavo Voipio

Kehitys jatkuu – mihin?

Homo sapiens — viisas ihminen, on mittaamattoman pitkänä ajanjaksoina tapahtuneen monivaiheisen kehityksen uljas tulos, josta erinäisiä, kaikelle lajinkehitykselle luonteenomaisia sattumia lähinnä on kiitettävä. Nämä sattumat muodostavat hänen ihmiseksi tulemisensa biologiset edellytykset, jotka lyhyesti sanoen merkitsevät sitä, että hänen kehityslinjansa on varjeltunut liialta erikoistumiselta tiettyihin fyysisiin erikoissuorituksiin ja siten säilyttänyt kehitysmahdollisuudet avoimina.

Ihmisessä ei ole mitään sellaista fyysistä erikoispiirrettä, jota ei esiintyisi enemmän tai vähemmän selvänä kehitystaipumuksena joissakin muissa eläinryhmissä. Kuitenkin hän edustaa kehityksen lakipistettä, jonka huihmaavan korkea sijainti perustuu yhden tällaisen kehitystaipumuksen läpimurtoon, aivojen valtavaan kehittymiseen.

Tähän kehitykseen, joka teki artikuloitun puheen ja käsitteellisen ajattelun mahdolliseksi, perustuu ihmisen kyky käyttää hyväkseen kasvavaa

kokemusta. Kokemuksen siirtoa ja kasaantumista palvelevat välineet — puhuttu ja kirjoitettu sana, kirjapainotaito ja kirjastot — ovat merkinneet valtavasti nopeutuvaa tradition siirtoa, ihmishengen kehitystä, joka nopeudessaan on moninkertaisesti ylittänyt biologisen kehityksen ja samalla itse kasvanut nopeudessa. Edistysaskeleet, joihin ennen kului vuosituhsia tai vuosisatoja, ovat nykyisin mahdollisia kymmenen kertaa lyhyemmässä ajassa ja vieläkin nopeammin.

Edistyvä kulttuuri tekee mahdolliseksi kokonaan uudet kyvyt hallita luontoa ja suo aivan uudet ja nopeamat menetelmät mukautua muuttuviin olosuhteisiin. Tämä tapahtuu kulttuurin eri välineiden, teknillisten laitteiden, tiedon ja tieteen avulla.

Olemme kaikki, sekä opiskelijat että yliopiston opettajat täällä enemmän tai vähemmän suoranaisesti tieteen palveluksessa joko vastaanottavina tai uutta luovina yksilöinä. Tieteen olemukseen kuuluu, ettei se koskaan pyri esittämään tuloksiaan absoluuttisen varmoina totuuksina. Sille ominainen menetelmä on rajoitetun, mutta lisääntyvän varmuuden periaate.

Käyttämällä hyväkseen tietojaan ja kokemuksiaan ihminen on pystynyt luomaan uusia eliölajeja, hän on tällä hetkellä jo hätkähdyttävän lähellä elämän olemuksen ratkaisua — emme enää voi pitää selviönä, että ongelma jäisi meiltä lopullisesti ratkaisematta. Ihminen on tunkeutunut syvälle aineen salaisuuksiin ja osittain päässyt sen suunnattomien energiavarojen haltijaksi ja käyttäjäksi. Rajoittuneisuudestaan huolimatta var-

muus näistä asioista on ratkaisevasti lisääntynyt.

Kuka meistä olisi villeimmässäkään mielikuvituksessaan ajatellut muutamia kymmeniä vuosia sitten atomien edes osittaistakaan valjastamista mahdolliseksi. Ja kuka olisi kymmenen vuotta sitten uskonut, että maapalloa kerran kiertävät ihmisen rakentamat tekokuut ja että elävä olento voi olla niissä mukana tai että planeettojen väliset avaruusmatkat pian ovat täyttä todellisuutta. — Varmuus on rajoitettua, mutta se lisääntyy.

Mutta onko o l e m a s s a o l o m m e varmuus lisääntynyt samassa suhteessa kuin varmuutemme luonnonilmiöiden sinänsä meille hyödylliseksi katsottavassa hallinnassa? Hyvin kipeästi tunnemme sisimmässämme, ettei näin ole tapahtunut.

Voimme hetkessä palauttaa mielimme lukemattomia osoituksia siitä, että ihmiskunta kokonaisuutena, yksittäiset kansat ja yksilöt jatkuvasti syyllistyvät sen kehitystason väheksymiseen, jonka ihminen on saavuttanut ja jonka ansiosta hän on — ihminen. Kehitystasonsa ansiosta ihminen on tietävä olento, jolla on vastuu ratkaisuisistaan. Tästä huolimatta yksilöiden, kansojen ja koko ihmiskunnan kohtaloon syvästi vaikuttavat ratkaisut jatkuvasti jättäjäismitoin alittavat niiltä odotetun moraalisen tason.

Juuri ne lisääntyneeseen varmuuteen perustuvat edellä mainitutlaiset saavutuksemme, jotka ihmisen henkisen kehityksen valtavasta edistymisestä antavat loistavimman todisteen, juuri ne muodostavat tällä hetkellä koko olemassaoloamme uhkaavan potentiaalisen vaaran, joka ei ole vielä ryöstäytynyt todellisuudeksi, mutta

jolla kansoja uhkaillaan vahvemman oikeudella. Näin tapahtuu, vaikka sairaukset joka suhteessa voidaan tarkoin ennakoita nähdä.

Esille on astunut aivan uusi ongelma, kysymys ihmisenä pysymisen edellytyksistä. Ihmiseksi tulemisen edellytykset olivat puhtaasti biologisia, ihmisenä pysymisen edellytykset ovat laadultaan moraalisia.

Olemme siirtyneet aikakauteen, jossa moraalien perusolemuksen eräs puoli, liittyminen käsityksiimme ihmisen kohtalosta kokonaisuudessaan, on tullut oikeata ja väärää koskevien vaikumustemme yhdeksi ajankohtaiseksi ainekseksi — tai sen pitäisi siksi tulla.

Mutta onko tämä yleensä mahdollista? Tuskin ennen, ennen kuin käsitykset yksilön ja yhteiskunnan välisestä suhteesta pääsevät kehittymään nykyisistä yhä yleisemmin ja laajemmin omaksutuista poikkeavaan suuntaan. Niin kauan kuin yksilö nähdään pelkästään yhteiskunnan palvelijana, yhteiskuntaa varten luotuna eikä päinvastoin yhteiskuntaa yksilöä varten tarkoitettuna, kehitys yleisessä ajattelutavassa johtaa yksilöiden tarpeiden väheksymiseen ja nautinto-oikeuksien supistamiseen. Ja tästä on vain askel, johdonmukainen askel siihen kuin itsestään selvään näkemykseen, että kokonaisten yksilöryhmien ja kansojen perusoikeuksia on lupa polkea, milloin yhteiskunnan tai vahvemman valtion korostettu etu muka niin vaatii.

Sen sijaan näkemys yksilön ensisijaisuudesta ja käsitys valtiosta tai mistä muusta yhteiskunnallisesta instituutiosta hyvänsä yksilöä varten tar-

a u n e
t a r n a n e n

hymyilkäämme ohikulkijat

kiitos

oli hauska tavata ja keskustella

ja nauraa hiukan

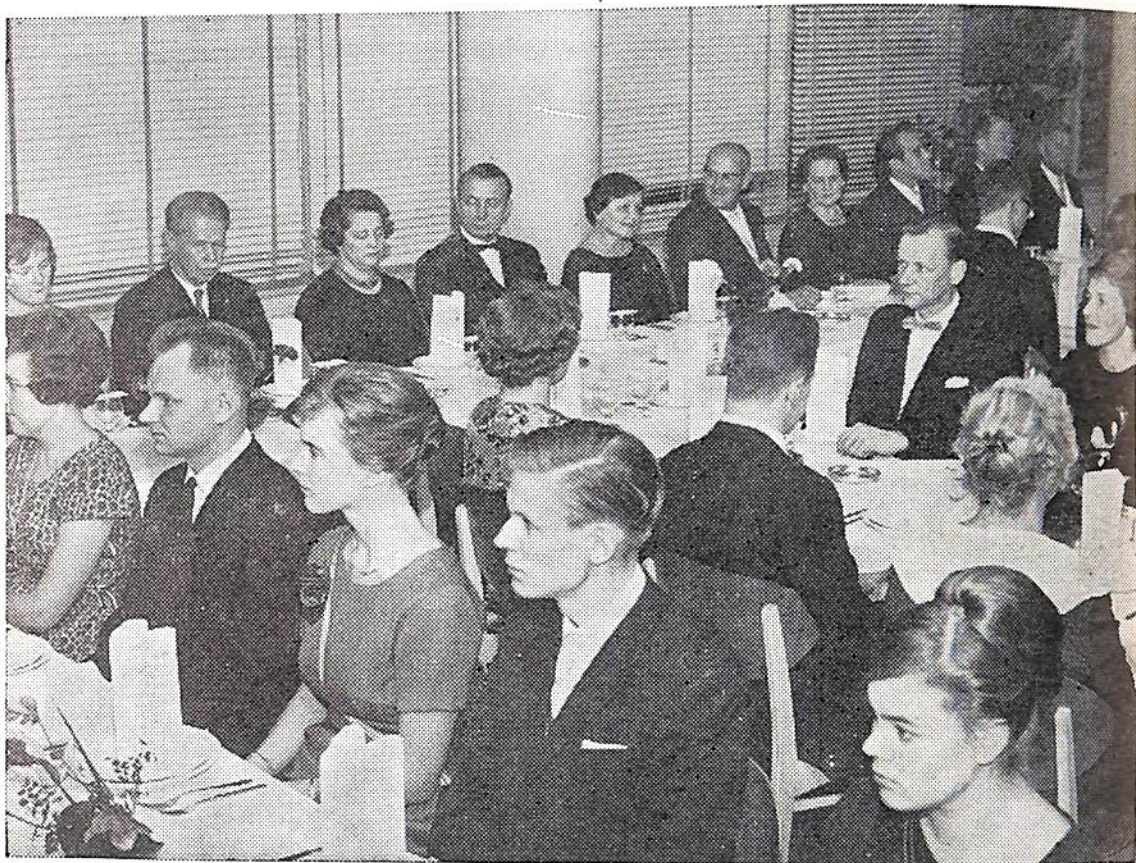
ja naamiot kasvoilla

kuuliaisesti: kiitos

koitettuna järjestyksen ja perusoikeuksien turvaajana muodostaa perustan ihmisrakkauten sävyttämälle yhteiskuntamoraalille, joka yleisesti omaksuttuna heijastuu myös niillä moraalien laajoilla koetusalueilla, joissa vastuu yksilöiden, kansojen ja koko ihmiskunnan kohtalosta tulee kysymykseen. Vain tältä pohjalta voidaan päästä ratkaisuihin, jotka ovat ihmisen saavuttaman kehitystason mukaisia ja joiden tekijät ansaitsevat nimen sapiens.

Jokainen ylioppilasjärjestökin osakuntia myöten on sosiaalinen ja kulttuurilaitos. Niillä on jokaisella mahdollisuus toimia instituutiona, joka kasvattaa jäseniään yksilön nautinto-oikeuksien kunnioittamiseen vapaaehtoisen kurin ja järjestyksen turvaamassa yhteiskunnassa.

Seniorijuhla

Erittäin eheäksi ja lämminhenkiseksi illaksi muodostui Savo-Karjalaisen Osakunnan seniorijuhla, jota vietettiin 21. 10. 1961.

Illan teki vielä tavallista merkittävämmäksi Kulinaarisen tiedekunnan kokous professori Väisälän johdolla, josta toisaalla lehdessämme.

Civis Kokkolan puhe senioreille jo vanhojen egyptiläisten vanhoista muumioista ei jäänyt ainoaksi hätkähdyttäväksi momentiksi puheiden sarjassa. Oli todellakin ainutlaatuista kuulla vanhojen miesten puhuvan kasvateilleen. Ehkä sattuvammin kuin koskaan aikaisemmin . . .

Välitettäköön myös Hanna Partaselle kiitokset muhevista kukoista sinne Savonmaan syvämmeen!

kristi m. salm

How long we go to school in America

Like most children, we start school at about the age of six, at that age we enter elementary school (grade school is another term for it). This usually comes after spending a year or so in kindergarten.

In elementary school we are taught all the necessary fundamentals for future education. This schooling lasts for eight years.

In some parts of the country, the last two years are called junior high school — showing the next step in general education, the high school. One goes to the high school for four years, but a student who is not interested in studying can legally terminate this education at the age of 16.

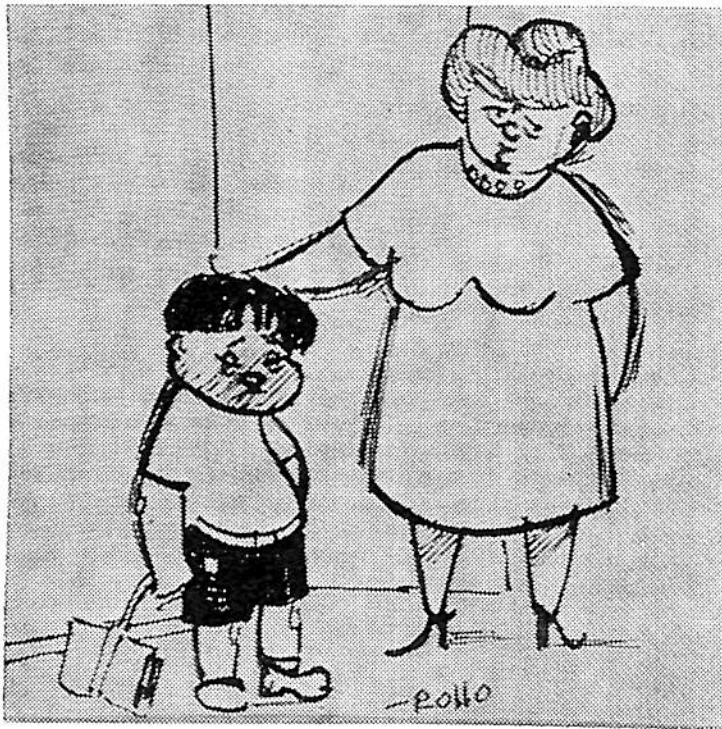
Here students get enough knowledge that they can hold somekind of a job after graduation or they can go on with their education. In case they continue their education they have to take courses that satisfy the entrance requirements of

the university they plan to attend. Some of the high schools have completely become vocational schools. Then the student is taught in a particular skill with which he can earn his living.

Those who continue their education go after the high school to the college or university of their choice. Here it usually takes four years of studying for the lowest degree, Bachelor of Science (or of Arts). With an extra year or maybe two a Masters degree can be obtained.

Most of the schools start in september, the grade — and high school usually earlier than the colleges, and end the school year in June. Longer vacations are for Christmas and maybe at Easter or some other time in the spring.

School usually meets for five days per week with Saturday and Sunday free.

— Kiemetti, näytät nun saraalta. mene neti vuoteeseen, niin äiti laittaa geigermittarin kainaloosi.

Toimintakertomus

viime lukuvuodelta

Vaikka kulunut lukuvuosi on ollut joneljä Osakunnan toiminnassa, ei toiminta vieläkään ole päässyt hyvään vauhtiin, vaan jatkuvasti on ollut havaittavissa Osakunnan ja erityisesti useimpien jäsenten elävän jonkinlaista lamakautta. Ylioppilaskunnan ja osakunnan väliset suhteet eivät myöskään vielä ole päässeet vakiintumaan, vaan on molempien toimintamuodot pyrkineet menemään hiukan ristiin aiheuttaen hankaluuksia siten puolin ja toisin. Huone-tiloissa tapahtui kertomusvuoden syksyllä tai siis kertomusvuoden alkaessa muutosta, sillä jokainen osakunta sai nyt ylioppilaskunnalta oman huoneistonsa, ja Savo-Karjalainen Osakunta sai haltuunsa entisen Alakabinetin. Ylioppilaskunta on antanut osakunnalle edelleen tietyn määrärahan, joka kuitenkin ei ole ollut tarpeeksi suuri, joten osakunta ei ole pystynyt tarjoamaan opiskelijoille ehkä niin paljoa, kuin mitä siltä vaaditaan. Sanonta »nukkuva osakunta» ei liene aivan vailla pohjaa, joskin on ollut todettavissa, että tänä kertomusvuonna osakuntamme on osoittanut hiukan piristystä, sillä tästä ovat osoituksena mm. osakuntamme järjestämä Kongon-tempaus sekä vilkas kanssakäyminen helsinkiläisiin veljesosakuntiin. Edelleen on kuitenkin ollut havaittavissa se seikka, että vain pieni osa osakuntalaisista on toiminut aktiivisesti, joskin toistuvien kehoituksien on asiasta puhuttu ja yritetty saada niin paljon osakuntalaisia kuin mahdollista mukaan osakuntamme toimintaan.

Seuraavasta toimintakertomuksesta selviää Osakunnan toiminta yksityiskohtaisesti:

JÄSENET:

Kunniajäsenet: Turun Yliopiston kansleri, prof. T. E. Olin.

Suomen Akatemian jäsen, prof. Yrjö Väisälä.

Varsinaiset jäsenet: Varsinaisia jäseniä oli osakunnassa toimintakauden aikana lähes 700.

Ulkojäsenet: Osakuntaan liittyi toimintavuoden aikana 6 ulkojäsentä.

KOKOUKSET JA TEEILLAT

Virallisia kokouksia on toimintakauden aikana ollut 10. Näiden yhteydessä on joka kerta ollut myös teeilta. Ohjelmaa on myös pyritty järjestämään niin paljon kuin mahdollista. Teeiltojen yhteydessä on keskusteltu myös osakunnan toiminnasta ja mahdollisista uusista toimintamuodoista, ja yritetty herättää osakuntalaisten mielenkiinto osakuntaa ja sen toimintaa kohtaan. Osakunta on ollut myös edustettuna TYY:n järjestämässä keskustelutilaisuudessa sekä osakuntien yhteisessä keskustelutilaisuudessa.

Shakkia ja pingistä

Osakuntaan on lokakuun aikana hankittu sellaiset ajanviettelvälineet kuin shakkinappulat ja pelilauta sekä pingispöytä. Ne ovat osakuntalaisten käytettävissä ylen aikaa kaikkina päivinä.

Avioliittoon vihittiin 30. 9. osakunnan hallituksen jäsen, civis Seppo Okko entisen morsiamensa, sairaanhoitajatar Marjaleenan kanssa.

Aviolliseen säätyyn on myös astunut entinen rahastonhoitajamme Pekka Günther, jonka Liisa-vaimo on samaten sairaanhoitajatar.

JUHLATILAISUUDET

Osakunnan Seniorijuhlaa vietettiin perinteelliseen tapaan marraskuun 19. päivänä. Tilaisuuteen osallistui noin 100 henkeä sekä osakunnan entisiä että nykyisiä jäseniä.

Vuosijuhlaa vietettiin huhtikuun 11. pnä. Osakunnan edustajat kävivät päivällä laskemassa kukkia sankarihaudalle. Iltajuhlaa vietettiin Ylioppilastalon ravintolassa, ja siihen osallistuivat mm. Yliopiston rehtori, Ylioppilaskunnan kunnanvanhin, yliopiston professoreita sekä noin 70 osakuntalaista.

Osakunnan pikkujoulua vietettiin joulukuun 1. päivänä ylioppilastalon ravintolassa.

Syyskauden alkaessa järjesti osakunta myös 23. pnä syyskuuta Ylioppilastalon Urheiluhallissa naamiaiset, johon osallistui runsaasti sekä oman osakuntamme että muiden osakuntien jäseniä.

Helmikuun 28. pnä järjestetyn Kongotempauksen johdosta järjesti osakunta myös katastrofitanssiaiset keskiviikkona 1. pnä maaliskuuta Ylioppilastalon Urheiluhallissa.

Laskiaisena osakunta oli järjestänyt myös oman laskiaisillanviettonsa osakuntahuoneistoon.

HARRASTUSPIIRIT

Osakunnan omassa piirissä ei ole enää toiminut mieskuoroa, joskin paljon osakunnan jäseniä on ylioppilaskunnan kuoroissa.

Syyspuolella harjoiteltiin vanhoja tansseja Veikko Kuokkasen ja Liisa Salmen johdolla.

Osakunnan näytelmäkerho kokoontui muutaman kerran syyspuolella, mutta kun osakunnan teatterista kiinnostuneet jäsenet liittyivät Turun Ylioppilasteatteriin ja alkoivat toimintansa siinä, sammui osakunnan näytelmäkerho vähitellen.

Osakunnan urheiluoahjaajana toimi lukuvuoden aikana civis Pekka Nousiainen, ja tyttöjen urheiluoahjaajana civis Maija-Liisa Iivanainen. Osakunta otti osaa jääpallotteluun, joka suoritettiin osakuntien välillä, mutta osakuntamme sai tällä kertaa tunnustaa toiset paremmiksi. Pesäpallottelut suoritettiin myöskin osakuntien välisenä kilpailuna, ja siinä oma osakuntamme osoittautui parhaaksi. Samoin pelattiin jalkapallo- ja koripallootteluita.

YHTEYDET MUIHIN JÄRJESTÖIHIN

Savo-Karjalainen Osakunta on ollut läheisessä kosketuksessa Turun Yliopiston Ylioppilaskunnan muiden osakuntien kanssa. Kaikkia osakuntia koskevissa asioissa, varsinkin kevään aikana tullee-

spede ja radio mukaan beaniaisiin

Osakuntamme beaniaiset järjestetään 17. 11. kello 19.30 urheiluhallissa. Arvokashenkisen tilaisuuden nimekkäimpänä takaajana on tunnettu radiomies Spede Pasanen, joka tuo myös yleisradion seuraamaan tilaisuutta. Onpa ollut puhetta televisiokameroidenkin läsnäolosta.

Tilaisuuteen on jokaisen beaanin mitä suurimmalla välttämättömyydellä saavuttava.

juhani

KÄDESTÄ SUUHUN

Kädestä suuhun
tiedätte
kukkien mukana
kuolema
oikaisu jalavan alle.

seen kysymykseen osakuntien rekisteröimisestä, on pyritty yhtenäisiin ratkaisuihin. Edustajia on vuosijuhlissa vaihdettu.

Myös helsinkiläisiin osakuntiin on tänä kertomusvuonna pidetty erityisen vilkasta yhteyttä. Savolainen ja Karjalainen Osakunta vierailivat syyspuolella Turussa, ja kevätpuolella vieraili Kymenlaakson Osakunta Turussa. Oma osakuntamme oli myös kerran Helsingissä tänä lukuvuonna, ja vierailimme silloin Viipurilaisessa Osakunnassa. Saimme myöskin kutsun saapua Karjalaisen Osakunnan vieraiksi, mutta ajankohdan myöhäisyyden vuoksi, oli meidän peruutettava sinne menomme.

Osakuntamme on lähettänyt edustajan kaikkien helsinkiläisten veljesosakuntien vuosijuhliin, samoin osakuntamme viettäessä vuosijuhlaansa, olivat kaikki helsinkiläiset osakunnat lähettäneet edustajansa vieraiksemme, myöskin ensimmäistä kertaa östra Finlands Nation.

Lisäksi Osakunta on pitänyt yhteyttä Turussa toimiviin maakuntajärjestöihin: Turun Karjalaiset ry:n, Turun Seudun Savolaiset ry:n ja Torkkelin Kiltan ollen läsnä ja esittäen ohjelmaa näiden yhdistysten tilaisuuksissa, ja kutsuen taas näiden edustajat juhliinsa.

MUU TOIMINTA

Osakunta lähetti edustajansa myös SYL:n järjestämille opintoneuvojien päiville Helsinkiin syyspuolella.

Edellä tuli jo mainittua osakunnan järjestämä tempaus Kongon hyväksi, joka järjestettiin tiistaina 28. p:nä helmikuuta, jolloin osakuntalaiset suorittivat maksua vastaan kaikenlaista työtä kaupunkilaisille.

Anneli Etholén

salmela

PELKO

tie,
vaippasi pois
ohi otavan
pohjantähden
sivu senkin.

Vippikassa

Osakunnan syyskokouksessa 31. 10. päätettiin yksimielisesti perustaa lainarahasto, kansanomaisesti myös vippikassaksi kutsuttu, jonka tarkoituksena on auttaa osakunnan täysivaltaisia jäseniä hetkellisissä pienissä rahavaikeuksissa.

Rahaston peruspääoma on aluksi 50.000 markkaa, mikäli tarvetta esiintyy voidaan pääomaa myöhemmässä vaiheessa korottaa. Lainaa myönnetään yhdelle henkilölle korkeintaan 5.000 markkaa kerrallaan, ja laina-aika on enintään yksi kuukausi. Korkona peritään 50 markkaa.

Takaajia ei vippauksessa tarvita muulloin kuin kesälomille lähettäessä. Jos lainuri ei tällöin pysty itseään vapaaksi ostamaan, tulee hänen hankkia kaksi takaajaa, joiden on oltava osakunnan täysivaltaisia jäseniä.

Lainan myöntämisestä päättävät taloudenhoitaja ja sihteeri yhdessä.

Remi Aura:

Sodoma – tuhkaa

pojat lyhtypylväiden alla ovat nauravinaan —
katuun valuu lyhtyjen natriumitku.
kontrasti tehostaa naurua kunnes
jonakin yönä he huomaavat:
kasvoja hyväillään
kädet sen tekevät pehmeät tai kovat —
toisilla on onnea kaikilla ei.
tytöt äidinmahoineen taapertavat kaduilla kiroten kannettavaa taakkaa,
joka sen kuin kasvaa naisiksi tytöt.
ja kaiken yllä häilyy tuhka väräjävänä
harmaa kivisade Sodomaan ja Gomorraan
eikä löytynyt yhtään hurskasta.

oletteko kuulleet tarinan miehistä, jotka pysähtyivät
erään portin luona iltamyöhällä?
»lukekaa paremmin isot kirjanne.»
kun heidät oli laskettu jalkojenpesuun ne toiset tulivat
mutta silloin portti oli jo narinansa narissut,
mikä tietysti niille sisälläolijoille oli edullista
sillä syleily ei ole suinkaan miellyttävä ellei sitä tahdo.
ja ne miehet huusivat!
ehkä ääni ei muuten olisi kuulunut Sinne asti,
mutta nyt se kuultiin ja kiviä alkoi tulla mistä lie:
Jumala kai oli kerännyt niitä jo valmiiksi taskuihinsa.
ja ropisi kaksi kaupunkia pois kartalta, joutivat mennä:
ainahan niitä rakennetaan uusia —
uusia poikia pylväiden alle sitten kun kulttuuri on kylliksi vanhaa,
jotta voitaisiin ruveta puhumaan degeneraatiosta.
sitä ennen riittää kyllä työtä turnajaisissa ja leivän hankkimisessa.
kun on saatu mitä on haluttu leipää alkaa tippua koneista,
joita naiset käyttävät: eukot eivät jouda harjoittamaan ikivanhaa
ammattiaan — ja kyllähän pojat ovat valmiit tulemaan avuksi.

alkaa jo olla kivisateen vuoro
koska pojat pylväiden alla.

Pieni yösoitto

anteeksi, rakas yksilö, että häiritsen
mutta puhun vain Sinusta
ja maailmasta.

vapauteen luotu,
ei väline
on henki.

voi tekniikan voittokulkua.
kone monistaa ajatukset jokaisen ajatella,
suuttuu ja kiroilee,
tuntee moraalista närkästystä,
sillä arvovalta on kallista
ja lopulta myydyt ajatukset hallitsevat Sinua,
päättävät elämästäsi ja kuolemastasi.
hintana mukavuus olla ajattelematta, päättämättä, olla
epäihminen.

poliittinen teknologia,
yleinen mielipide.
mikä arvovalta, jotta olisit ahkera, säästäväinen, säädyllinen
noidankehässä unohtuvat
sääli, uhrautuvaisuus, rakkaus, jotka ovat välttämättömiä
vapaalle hengellesi.
unohtuiko vapaus.
missä rakkaus.

l i n k u

Kulinaarinen

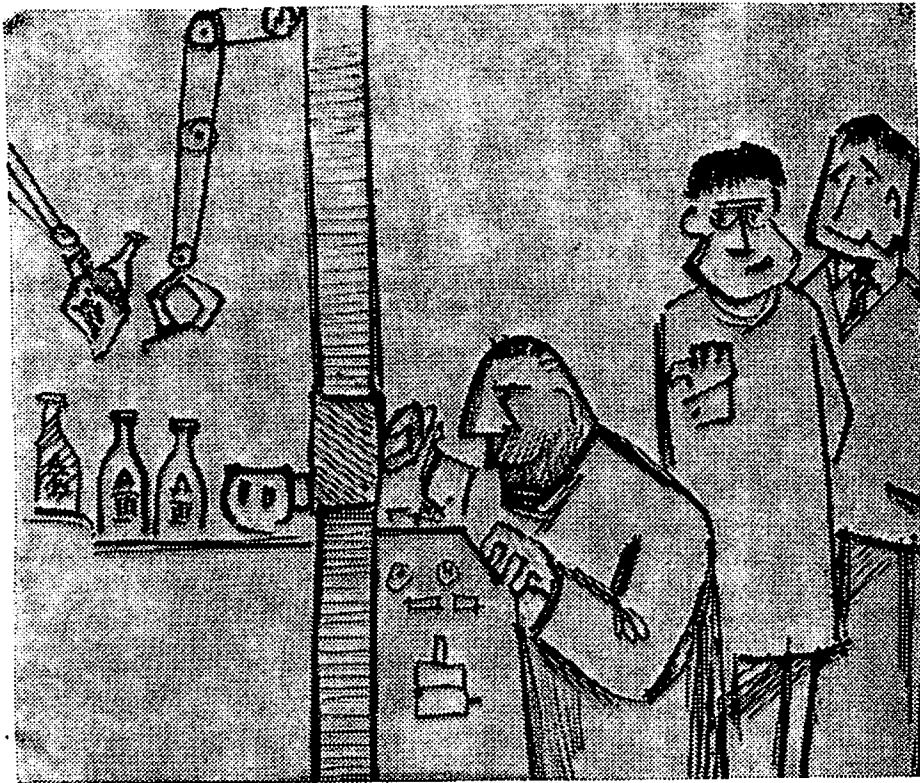
Tiedekunta

Kokoontui 21. 10. Kokouksen avauksen suoritti dekaani Väisälä sanoin: »Läsnä Tiedekunnan dekaani minä ite, ikuinen notaari ja kokkelpiimätieteen tohtori Kukkamäki, kalakukkokirurgi Klossner, jolle vaikean mutta onnistuneen kukkoleikkauksen johdosta myönnettäköön vapaus kokoukseen osallistumisesta sekä Renki-Pekka Mielonen.»

Juhlallisen avauksen jälkeen valittiin komitea, johon kuului Renki-Pekka yksin, huolehtimaan siitä, että porsas on läsnä pöydässä. Tämän yksimielisen äänestyksen jälkeen notaari Kukkamäki luovutti dekaanille kanslerin myöntämän

kunniamerkin: sinisessä naudassa hopeinen muikku veitsien ja haarukoiden kera. Dekaanin liikuttui ja pyysi: »Piimee!»

Kun hämmingistä oli selvitty, esitteli kokkelpiimätieteen dosentti Kukkamäki vaatimattomasti 27 v. istuneen komitean työn tulokset: kalakukko oli vihdoin saatu kehitetyksi säteilykestäväksi ja marssinopeudeltaan riittäväksi seuraamaan jalkaväkeä, jolloin armeijan huoltopulma olisi ratkaistu, etenkin kun kalakukon uima- ja lentotaito tulee lähitulevaisuudessa entisestään kasvamaan. Esitykseen liittyi 2-kertainen umpioitu kalakukkonäyte. Renki-Pekan komitea velvoi-

— Minusta tuntuu, että Ykällä on säteilyfobia.

Lähetimme kesällä oman kirjeenvaihtajan Grönlantiin, mutta valitettavasti hän kohmettui siellä niin perusteellisesti, ettei ole pystynyt saamaan juttua kasaan vielä. Tämä gletseri on todistuksena kirjeenvaihtajamme jähmettymisasteesta. Yritämme sulatella hänet seuraavaan numeroon.

tettiin lähettämään tunnustuksen sanoja Pohjois-Savon Prikaatille, joka oli ansiokkaasti avustanut tutkimuksissa.

Näiden tuloksellisten tutkimusten johdosta, joista osa oli suoritettu ulkomailla, nimitti dekaani yksimielisesti dosentti Kukkamäen kokkelpiimätieteen professoriksi. Nimityksen johdosta uuden professorin matkakorvauksia nostettiin 50 %.

Ulkomaisten kirjeenvaihtajajäsenien joukkoon liittyi uutena renkaana Jenkonen Jugoslaviasta.

Tutkittuaan leipätilannetta Pariisissa kertoi dekaani itsensä sopivaksi k.o. tilanteen parantajaksi, ja hänet tullaankin lähettämään paikan päälle lokakuun 2. pnä 1962. Matkakorvauksiin lisättiin 112,5 %. Kertoi dekaani myös Joensuussa vallitsevista piirakkaolosuhteista todeten ne erinomaisiksi.

Lopuksi esitti dekaani syvän huolestumisensa Utran kosken muikku- ja korpi-

aiskannan puolesta; on mainittu koski aiottu käyttää teollisiin tarkoituksiin, mikä tietää muikuntulon tyrehtymistä. Renki-Pekan komitea lähettäköön TVH:lle kirjelmän asian johdosta.

Seuraava Tiedekunnan kokous pidetään joskus. Tyhjennettiin piimäläsit.

Kaksi tohtoria seiso i erään huonokuntoisen potilaan vieressä. Molemmat panivat kätensä peiton alle tunnustellakseen potilaan valtimoa, mutta vahingossa saivatkin otteen toistensa ranteista.

— Ei tämä mitään vakavaa ole, sanoi toinen.

— Ei olekaan. Hän on todennäköisesti vain juovuksissa.

— Medisiinari.

a
u
n
e

pelko
näin laajenee maa
viisikymmentä kertaa
viisikymmentä
ja sieni huutona
vesien yllä

t
a
r
n
a
n
e
n

sillä yksinkertaista
on käden putoaminen
jalan irtoaminen
silmän lähtö
yksinkertaista
maat autiot
huutoa täydet
ja pilvi
pimittänyt auringon

kirje

Mies pysähtyi ovelle ja sytytti savukkeen. Sammutettuaan tulitikun hän etsi tuhkakuppia, käveli pöydän ääreen ja katseli ikkunaa. Hän avasi pöydän laatikon ja otti sieltä kirjeitä ja muistikirjan. Hän nosti kirjeet pöydälle ja selaili muistikirjaa. Luettuaan viimeiseltä sivulta omistuskirjoituksella varustetun runon hän sammutti syljellä savukkeensa ja otti laatikosta paperia ja kirjekuoren.

Hän aloitti päiväyksellä ja mietti. Kirjoitettuaan puhuttelun hän repi paperin ja pudotti palat lattialle. Hän päiväsi uuden arkin, viivasi päivämäärän yli, mietti ja sytytti savukkeen.

Savun tullessa sieraimista hän puhalsi tulitikun sammuksiin, heitti sen lattialle ja tuijotti ikkunaa. Hänellä oli siniset silmät ja vaalea tukka. Se oli harva ja ulottui ohimoilta vain korviin. Otsa oli korkea ja suora nenä alkoi sen kaaresta. Huulet olivat selväpiirteiset ja suupielissä oli pieniä viivoja. Vasemmassa poskessa ja ylähuulessa suun vasemmalla puolella oli kapea valkoinen arpi. Silmät olivat säännölliset soikiot ja syvällä korkeiden silmäkulmien alla kaukana toisistaan. Sormet olivat pitkät ja kapeat.

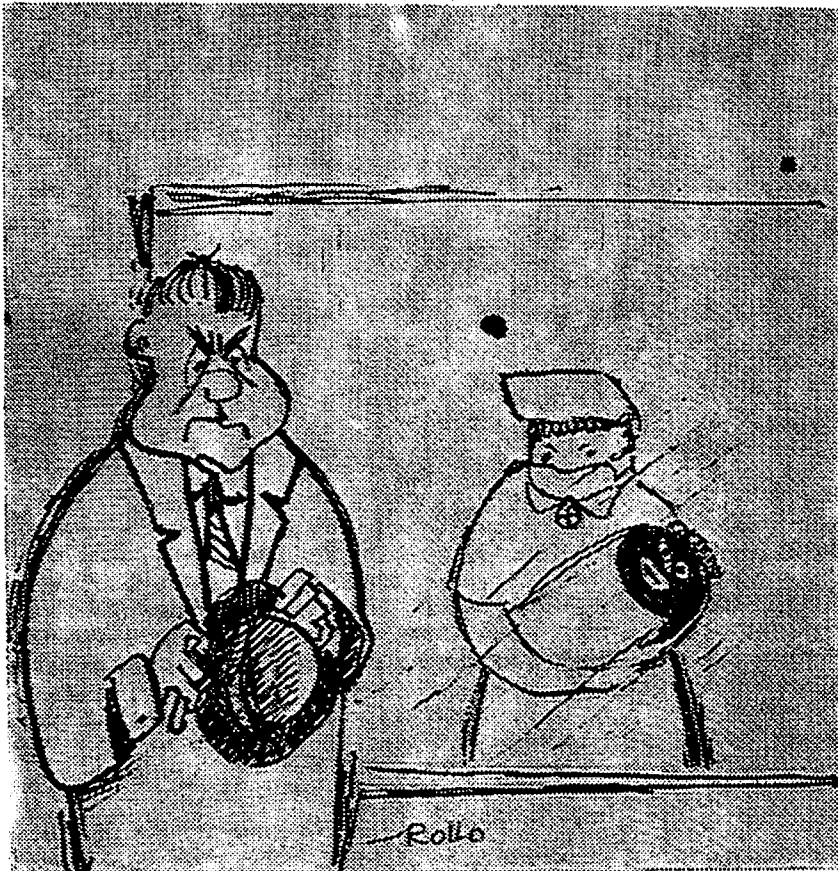
Hän istui kumarassa kyynärpäät kaukana pöydällä ja vasen käsi nojasi sormet taivutettuina ohimoon. Oikean käden sormet naputtivat kynää pöytään ja silmät olivat liikkumattomat. Yht'äkkiä hän alkoi kirjoittaa.

En ole aikaisemmin uskaltanut tavata Sinua. Tänään tunsin, että aika valuu ohitseni ja pelkäsin Sinua. Pakottaudin istumaan tähän pöydän ääreen ja olin ais-

tivinani ruumiisi lämmön huonekaluissa. Minun on kirjoitettava, vaikka tiedän sen olevan myöhäistä. Aika on omituinen. Katselin ulos ikkunasta ja ajattelin, miten Sinä olet kaiken nähnyt. Ajattelin aikaa ja siksi viivasin päiväyksen yli. Tämä ei ole hetkessä olevaa, vaikka se on ajassa, jonka osana hetken tajuan. Ymmärsin tänään kaiken. Joki oli illalla sininen. Ilma avartui äärettömyyteen ja tunsin olevani kaikkialla, mutta kuitenkin vain tässä ja nyt. Tiedän olevani myöhässä, mutta alitajuisesti toivon, että en olisi sitä itselleni. Sinä et enää tätä tarvitse, mutta minun on kirjoitettava itselleni ja kuitenkin haluan osoittaa sanat Sinulle. En ole koskaan osannut ilmaista Sinulle ajatuksiani. En Sinulle, en kenellekään. Ei ihminen voi ilmaista ajatuksiaan, vaik-

SYYSKOKOUS

- Osakuntien ja TYY:n yhteiseen kahvilahankkeeseen myönnettiin osakunnan syyskokouksessa määrärahaa 50.000 markkaa perustamiskustannusten rahoittamiseksi. Hankkeeseen oli periaatteessa suostuttu jo 3. 10. pidetyssä osakuntakokouksessa.
- Osakunnan sihteerille päätettiin korvata vuokra TYY:n ylioppilastalossa 1. 9.—31. 5. välisenä aikana.
- Suostuttiin ylioppilas Liisa Korhon ulkojäsenanomukseen.
- Jaettiin osakuntanauhoja oululaisille lääketieteen opiskelijoille ja beaani-kasvatuksesta vapautetuille.

— Kiroitut ydinpommikokeet.

ka kirjailijat niin kirjoittavat. Sanoja osaamme sanoa, mutta mitä niissä on Sinulle (eikä se enää merkitse mitään) sen tiedät vain Sinä. Kaksikymmentä vuotta on melkoinen ajanjakso, kun sen elää joka yö. Aamu on aina vaikeinta. Herättyään miettii, miltä huone näytti torstaina, kun olit siellä ensimmäistä aamuasi, mitä kello on, millainen sää oli perjantaina, kun kävelimme joenvartta telakoille, ajaisinko parran heti noustuani vai vasta soittosi jälkeen, miksi . . . En avaa silmiäni heti. Tarvitsen pirusti rohkeutta silmien avaamiseen aamuisin. Ajattelen Sinua. Heräsit kaikki aistit valmiina. Kadehdin taitoasi herätä. Toivoin oppivani sen. Katselin Sinua aamuisin ja yritin keskittyä vain tarkkailemaan Sinua pukeutuessasi,

mutta muistin koko ajan eilisen, toissa-päiväisen ja sitä edellisen päivän ja pelkäsin. Tämä tuntuu Sinusta ehkä naurettavalta, mutta minulle se oli kaikki. Sinä et koskaan elänyt mennyttä. En tiedä, siltä minusta tuntui. Ajattelit heti aamulla sitä päivää, maitoa, leipää, jauhelihaa ja minä lojuin kyljelläni ja yritin siirtää kaiken Sinusta aivoihini. Halusin sanoa sen Sinulle, mutta en uskaltanut. Kaipasin yhteyttä, jotain siltää, joka antaisi mahdollisuuden tuntea Sinut minussa aina, mutta sitten tuli katkeruus. Katkeruus voi olla pahempaa kuin jonkin kaipaaminen. Se ruokkii itseään kuin ikiliikkuja, kasvaa kuin lumivyöry. Pahinta on, ettei siihen kuitenkaan voi hautautua, kuolla tukehtumalla. Haluan sanoa Sinulle tä-

Ajateltua

**Puoluemieli alentaa suurimmatkin miehet
rahvaan pienuuteen.**

La Bruyere.

★

**Nautinto ei ole mitään hyödyllistä ja
hyvää.**

Marcus Aurelius.

★

**Uskoisin, että nainen on viimeinen olio,
jonka mies kesyttää.**

Meredith.

★

Rakkautta ja punaista nenää ei voi salata.

Holcroft.

män, mutta pelkään ettei katkeruuteni sittenkään kuole. Muistatko runon, jonka kirjoitin muistikirjaasi silloin helluntaina. Olen tiennyt, että se on laatikossasi, mutta olen yrittänyt unohtaa sen. Minusta tuntuu, että Sinä et enää sitä muista. Säilytit sen vain niinkuin naiset säilyttävät laskuja, mainoksia, kukkakortteja ja lasten piirroksia. Voidaksesi ehkä joskus ottaa sen esille, kun sattumalta laatikkoa penkoessasi muistikirja tulee käteen. Voin kuvitella, kuinka olisit tullut syliini ja lausunut sen pateettisesti ja nauranut ja kysynyt, muistatko mitä silloin söimme ja kyllä nuoret ovat oikeastaan aika huvittavia. Minusta tuntuu, että niin olisi pitänyt käydä. Ehkä minä silloin olisin osannut selittää sen, mitä nyt tiedän myöhästyneenä yrittäväni. En usko, että

olet koskaan tajunnut, miten minä koen elämäni. Olen aina halunnut nähdä sen pallona, aistia kaikki yksityiskohdat ja nauttia niiden kokonaisuudesta, mutta siihen vaaditaan toinen. Tarvitsin Sinua rakentamaan maailmaani, antamaan taustaa kaiken lopulliseen hahmottamiseen. Ja kuitenkin tiesin, että se olisi mahdollonta. Ajattelin puhua tästä kaikesta silloin sairaalassa, mutta en kyennyt. Olen aina tuntenut itseni epävarmaksi sairaalassa. Sitten minusta tuntui, että Sinä et ollut enää tavoitettavissa. Ajattelin kaikkea kaukaa, halusit olla hyvä vaimo ja puhuit kaikesta, mutta se ei sittenkään ollut Sinulle enää mitään. Tunnustan, että silloin en enää rakastanut Sinua. En ehkä koskaan rakastanut Sinua, en ainakaan siten kuin Sinä rakkauden käsitit. Silloin rannalla, kun kerroin lapsuudestani ja merestä, minusta tuntuu, että olit lähellä silloin, sanoin, että kirjoitan Sinulle runon. Runon Sinusta sellaisena kuin minä Sinua rakastan. Hymyilit, ja minä olin onnellinen. Nuoret ovat huvittavia, mutta nyt tiedän, että Sinä hymyilit siksi, ettet silloinkaan tajunnut. Ehkä vaistosin sen jo aikaisemmin, nyt minusta tuntuu, että se saattaa olla eräs syy, miksi en puhunut Sinulle mitään runosta. Muistat varmasti keskustelumme Merjasta. Sanoit aina hänestä puhuessamme, että olisit halunnut tutustua häneen. Minä nauroin silloin ja kiusoittelin, että halusin säilyttää edes yhden muiston vain itselläni, mutta ehkä olisit ymmärtänyt paremmin, kun olisit tavannut hänet. Me olimme Merjan kanssa edellisenä kesänä tavanneet Italiassa. Tuo matka on muistissani vain sarjana epätodellisia kuvia sinisestä merestä, tummasta vihreästä ja lauluista. Minun on vaikea ajatella, miten olisit suhtautunut, jos heti tutustuttuamme olisin kertonut tämän, mutta nyt minusta tuntuu, että Sinä ehkä ymmärrät. Ehkä se on vain ihmisen ikuista toivoa. Minä kirjoitin tuon runon silloin Italiassa, Rivieralla . . .

Mies nojasi päätään käsiinsä. Savuke poltti hänen vasenta etusormeaan ja putosi lattialle. Kuullessaan putoamisen mies kohotti hitaasti päänsä ja polki savukkeen sammuksiin. Sytytettyään uuden hän jatkoi kirjoittamistaan.

Huonekalujen tavaratalo

kalustaa kotinne, konttorinne,
kerho- ja juhlahuoneistonne.

Monipuolinen valikoima mattoja
ja valaisimia.

Kalustokeskus Oy

Yliopiston ja Brahenkadun
kulma. — Puh. 20 466.

RUOKALA — KAHVILA

KALEVA

Uudenmaankatu 5 A

PAPERIKAUPPA — KEMIKALIA

VÄINÖ LEHTO

(Veikkausasiames)

Hämeenkatu 1 puh. 25 333

PARTURILIIKE

PAULA RAITA

Humalistonk. 17 B

KÄSITYÖLIIKE

VIVI PALIN

Hämeenkatu 8, puh. 17 030

KAMPAAMO TÄHTI

Hämeenkatu 1.

— Hyviä permanenttejä

— Loistavia värihuuhteluja

SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

Rehtorinpellontie 4, puh. 30 253

Inspehtori Prof. Paavo Voipio
Kuraattori LaT Bengt Broms

Hallitus

Emäntä Ulla Saastamoinen
Isäntä Matti Pantio
Taloudenhoitaja Ilmo Ahola
sekä cives Martti Kokkola

Seppo Okko
Heikki Puhakka

Sihtööri Ossi Lindqvist

Beaaniiohjaajat Pertti Malin
Martti Julkunen
Seppo Rytönen

Urheiluohjaaja Arvo Ovaskainen

Lehdistösihtööri Anneli Etholen

ADWENIAT -- ADWENIAT

A. S. S. S. S. S.

ADWENIAT -- ADWENIAT

(S. S. S. S. S.)

A. S. S. S. S. S.

G. S. S. S. S. S.